

הפסידה בכל החזיתות

ידיים ריקות. הלכתי והתחלתי ל-
חפש עבודה.
האשה הנאה, שניהלה בעצמה
חברות גדולות וגילגלה כספייצת,
נותרה ללא פרוטה. היא לא ביקר
שה עזרה מחברים ומקורבי-מש-
פחה. היא חיפשה עבודה במינור
ביפו. היא רצתה לעבוד שם כי
מקנה במשכורת קטנה. אך הם
לא קיבלו אותה.

למחרת השיגה עבודה כזונית
בחנות. היא עבדה יומיים אך פו-
טרה. מכיוון שלא היה לה נסיון.
כשאמרו לי ללכת הביתה ממקום
העבודה, הרגשתי שאו דודו או
אני צריכים להישאר בחיים. כי
מאוד כעסתי עליו. הרגשתי שהוא
עשה ממני צחוק.

היא היתה במשבר נפשי קשה.
ואז פנתה אל האקדה. היא ידעה
כי אביה הקשיש מחזיק אקדה
ברשיון. אקדה זה נמצא תחת הכר
במיטתו. היא ביררה כי האקדה
נמצא תמיד טעון וחצי דרוך.

אביה הסכים לה. לבקשתה, את
דרך הפעלת האקדה, אך סירב
לתת לה אותה. היא ניצלה הוד-
מנות כאשר אביה הסתכל בטלווי-
זיה וגנבה את האקדה.

היה זה לילה קשה לאשה הר-
מאוכזבת. "ניסיתי לישון אך לא
הצלחתי. הייתי בטוחה שאני רוצה
להרוג את דודו. ותכתיבו לבוקר
שהיה במישרד".

משעה 5 בבוקר הסתובבה בר-
חובות העיר, מחכה לשעה שבה
יגיע דודו למישרדו. היא טילפנה
לשם ב-8 וחצי, אך הפקידה אמרה
לה שדודו טרם הגיע. כאשר טיל-
פנה שנית, בשעה 9 וחצי, ענה
לה דודו עצמו, והזמינה לבוא.

"עליתי והמתנתי בחדר סמוך
למישרד. האקדה היה בתיק שלי.
המתנתי 10 דקות, ואז דודו
אמר לי: 'אסתר, תכניסי' בחדר
שלו היתה אורה זיטנר הזמרת
וגדעון שמר השחקן. הם בדיוק
יצאו ואורה נעמדה במקרה ביני
ובין דודו.

הוצאתי את האקדה ואמרתי ל-
אורה שתזנו. כיוונתי את האקדה
לכיוון דודו, שישב, לחצתי על ה-
דק, אבל לא נפלס כדור.
הוא קפץ עלי: והשכיב אותי
על הארץ. הוציא את האקדה מידי.
הוא הושיב אותי והזמין מישרד.
דודו נדהם ממעשיה של אסתר
וסיפר: "בעודנו עומדים בחדר,
שמעתי לפתע את אסתר צועקת:
'זוזי! וראיתי מעבר לכתף של
אורה את היד של אסתר אוצרת
אקדה מכוון כלפי, ולוחצת על
הדק כאשר ידה רועדת".
דודו הוציא מידה את האקדה
והזמין מישרד. ואז שאל אותה:

תר מכרה את כל רכושה והשקיעה
אותו בחברה הטובה.
היא מכרה את חלקה בחברת-
השמירה, מכרה בית בת-אביב,
בית משופץ ביפו והשקיעה את
הכספים בחברה. היא מכרה את
מכוניתה בשניים וחצי מיליון ל-
רות וגם כסף זה הלך לחברה.
לבסוף מכרה את כל תכשיטיה -
פנינים, יהלומים וזהב. כל הכספים
הלכו לעסק.

350 אלף דולר השקיעה אסתר
בחברה, ולא ראתה כל רווחים.

סיפר דודו: "באותה תקופה לא
היו עדיין הכנסות. אסתר אמרה
כל הזמן שצריך לבנות חברה
רצינית, לאט-לאט, ושלא אדאג
למימון, שאני רק אטפל בהפקות
בכישרון שלי. אסתר אהבה אותי
אהבה עזה ורצתה בטובתי... אני
הגעתי למעמד נכבד שבה ההפקה
יעבדתי עם בחירי האמנים".

אם אמנם לא עלו העסקים יפה,
התנחמה כוודאי אסתר ביחסיה-
אהבה היפים שהיו בינה ובין דודו.

אולם לפתע, בנובמבר 1979, נפ-
טקו יחסיה-אהבה הללו. מנובמבר
1979 הפסקתי לקיים איתה יחסים
מיניים שנה שלמה. מאז קורה
לשבת איתה ואחר כך ללכת איתה
למיטה, העיד דודו.

המשיך דודו: "מאז שהפסקתי
לקיים איתה יחסים מיניים, היח-
סים בינינו התקררו במידת-מה.
אך העסק המשיך לתפקד כרגיל.
בדצמבר 1980 הפקתי הצגה בשם
חידוק במה, אשר הורדה עליידי
בית-המישפט אחרי חודש, בגלל
הפרת זכויות-יצרים. בהפקה זו הפי-
סדנו כחמישה מיליון לירות".

ביולי 1982 חתם אלהרר חוזה
עם פסטיבל ישראל, וקיבל מקדמה
של 20 אלף דולר. היה זה הכסף
הגדול הראשון שהרוויח בעצמו.
הוא חזר למישרד ואמר לאסתר
כי זו ההזדמנות לסגור את כל
החובות ולסגור את המישרד. "וא"
מרתי לה, שמהיום והלאה אני
אנהל את המישרד".

לחצתי

על ההדק...

אמרת ראתה את הדברים ב-
אור שונה. היא מספרת:
"עבדתי בחברה של דודו אלהרר
עבר לשבועיים שלושה. דודו
קיבל הצעה בקשר לפסטיבל, וחד-
שב שזו הזדמנות חייו. לכן פנה
אלי ואמר לי: 'לכי הביתה!'
הוא אמר לי שכל ההוצאות יכוסו
על ידי, ואני יוצאת מהמקום ב-

המיליונרית שהשקיעה

כאשר הכירה אסי
תר מרקוביץ את
הזמר, היתה מיליונרית שניהלה חברת שמירה מישפחתית. את כל כספה
השקיעה בעסקיו של דודו. היא הכניסה 350 אלף דולר והפסידה הכל.

סיים... אותו זמן לא היה לי מיש-
רד. הדבר נעשה תוך הליכתי ל-
בית האמנים.
באפריל 1979 הציגה אסתר ל-
דודו להקים חברת משותפת להפ-
קות, שבה תשקיע היא מיליון
לירות, והוא ישקיע את הידע חזי-
כישרון שלו. וכך היה.
החברה לא נשאה רווחים, ואסי-

ביבה, כולל לי. היא קנתה לי שעון
לונג'ין יקר, כן נהגה לקנות מתנות
לילדי, שאותם היא אהבה מאוד.
דודו אלהרר היה אז ממש בת-
חילת דרכו. הוא התחיל לעבוד
כמפיק עם גידי גוב ויהודית רביץ.
עבודתי היתה כרוכה בטיפול אי-
שי באמנים. זה כלל ישיבות אי-
תם, איסוף חומר להצגות ותקליי-

הזמר

הוא ידע כי היא
אוהבת אותו ורוצה
בטובתו. היא אהבה גם את ילדיו,
ונהגה לתת להם מתנות יקרות.

אסתר השתגעתי? היא אמרה לו:
"אני אשיג אותך, אם לא היום אז
מחר, ואם לא מחר אז מחרתיים.
אחד משנינו חייב למות, ואני
רוצה לחיות".

אך די הגורל העיוור גרמה לכך
כי האקדה שגנבה אסתר מאביה
לא היה תקין. בגלל תקלה טכנית,
שאישי לא ידע עליה, לא יכול
האקדה לירות. תודות לכך ניצלה ה-
זמר ואסתר נאשמה בנוסיון לרצח.
מאז המיקרה יושבת אסתר ב-
מעצר. שעה האפיר היא לא ניס-
תה אפילו להשתחרר ממעצר, מכי-
ון שהבינה כי עליה לשלם עבור
מעשיה.

השבוע הודתה באשמה והביאה
עדיאופי. העדים סיפרו על השנים
הרבות שבהן היתה אסתר מורה
בבית-ספר בצהלה, על רצונה לר-
זור תמיד לאחרים ועל בדירותה
הגדולה. "היא נשמה טובה", העיד
אחד משכניה לשעבר.

התובעת שולמית אמיר ביקשה
מבית-המשפט להטיל על הנאשמת
עונש-מאסר, שחלקו לפחות יהיה
בפועל. ואילו הסניגור ביקש להס-
תפק בעונש המאסר שאותו נשאה
כבר האשה.

אחד העדים, חירות לפיד, האחר-
אי לפרוייקט שיקום אסירים בתנאי
עה הקיבוצית, הציג כי אסתר
תשותרר ותיקלט מייד כמזכירה
במכללה האזורית בתל-חי, כדי
להרחיקה מהעיר הגדולה על פי-
תוייה ואכזבותיה.

אילנה אלון

לפיד החירות

חירות לפיד, שהוא אחראי לפרוייקט שיקום האסיר
בתנועה הקיבוצית, הבטיח לבית-המשפט לעזור לנאשמת
לשקם את עצמה. הוא הציג להעסיקה כמזכירה במיכללת תל-חי ולהרחיקה מתל-
אביב ומפיתויה. כישוריה וכישורנותיה מתאימים למישרד, אמר בבית-המשפט.

קרובי מישפחה

הסניגור, פרופסור דויד ליבאי, ליד נשות חברה
ממישפחות פרדסנים ותיקות. הנאשמת היא ילידת
פתח-תיקוה, ממישפחת סלור העשירה. אחרי שהתגרשה, החלה לנהל את חברת
השמירה שהיתה בבעלות המישפחה. היא הצליחה מאוד והפכה את החברה לעסק משגשג.